

13.11.2013

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

(106/2013)

Ref.: Avizul motivat al Camerei Reprezentanților din Irlanda referitor la propunerea de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

În conformitate cu articolul 6 din Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în termen de opt săptămâni de la data transmiterii unui proiect de act legislativ, orice parlament național poate adresa președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei un aviz motivat în care să se expună motivele pentru care consideră că proiectul în cauză nu este conform cu principiul subsidiarității.

În conformitate cu Regulamentul de procedură al Parlamentului European, Comisia pentru afaceri juridice este competentă cu privire la respectarea principiului subsidiarității.

Vă transmitem în anexă, spre informare, un aviz motivat din partea Camerei Reprezentanților din Irlanda referitor la propunerea menționată mai sus.

Raportul Comisiei comune pentru justiție, apărare și egalitate referitor la propunerea de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM (2013)0534)

Camera Reprezentanților (Dáil Éireann):

- (1) ia act de aprobarea, în conformitate cu articolul 105 din Regulamentul de procedură, a raportului Comisiei comune pentru justiție, apărare și egalitate referitor la propunerea de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM(2013)0534), care a fost înaintat Camerei Reprezentanților (Dáil Éireann) la 17 octombrie 2013 în conformitate cu articolul 105 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul de procedură;
- (2) având în vedere raportul menționat anterior și în exercitarea atribuțiilor stipulate în secțiunea 7 alineatul (3) din Actul privind Uniunea Europeană emis în 2009, este de părere că propunerea de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM(2013)0534) nu este în conformitate cu principiul subsidiarității, din motivele menționate la alineatul (5) din raport; și
- (3) observă că, în conformitate cu articolul 105 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, președinții Parlamentului European, Consiliului și Comisiei le va fi trimisă o copie a acestei rezoluții, însoțită de avizul motivat și de raportul menționat anterior.

Raport elaborat în conformitate cu articolul 105 din Regulamentul de procedură al Camerei Reprezentanților (Dáil) și cu articolul 101 din Regulamentul de procedură al Senatului (Seanad) referitor la propunerea de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European COM (2013).

Introducere

1. Principiul subsidiarității este definit la articolul 5 alineatul (3) din TUE după cum urmează:

„În temeiul principiului subsidiarității, în domeniile care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, dar datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.”

Articolul 5 alineatul (3) conferă o responsabilitate specifică și parlamentelor naționale, care trebuie să se asigure că instituțiile UE aplică principiul în conformitate cu Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității.

2. Testul stabilit de articolul 5 alineatul (3) din TUE este, în esență, un exercițiu de „eficiență comparativă” care implică o verificare a „necesității” și o verificare a „avantajelor sporite”:

- (4) *Necesitate* – Este necesară acțiunea UE pentru a atinge obiectivul propunerii? Obiectivul propunerii poate fi atins sau atins într-un mod satisfăcător numai prin acțiunea UE?
- (5) *Avantaje sporite* – Obiectivele ar fi mai bine îndeplinite la nivelul UE – adică acțiunea UE ar aduce avantaje mai mari decât acțiunea la nivel de stat membru?

3. Pentru a asista parlamentele naționale în evaluarea respectării principiului subsidiarității, articolul 5 din Protocolul nr. 2 prevede în mod explicit că

„Orice proiect de act legislativ ar trebui să cuprindă o fișă detaliată care să permită evaluarea conformității cu principiile subsidiarității și proporționalității. Fișa menționată anterior ar trebui să cuprindă elemente care să permită evaluarea impactului financiar al proiectului în cauză și, în cazul unei directive, evaluarea implicațiilor acesteia asupra reglementărilor care urmează să fie puse în aplicare de statele membre[...].”

4. Prin urmare, orice proiect nou de act legislativ

- trebuie susținut printr-o „fișă detaliată” corespunzător pentru a le permite parlamentelor naționale să evalueze dacă acesta respectă principiul subsidiarității;
- trebuie să aibă un rezultat pozitiv clar în urma verificărilor privind *necesitatea și avantajele sporite*;
- în temeiul principiului atribuirii, stabilit la articolul 5 alineatul (2) din TUE, trebuie să demonstreze că Uniunea acționează „numai în limitele competențelor care i-au fost atribuite de statele membre prin tratate pentru realizarea obiectivelor stabilite prin aceste tratate”.

5. Comisia comună pentru justiție, apărare și egalitate a studiat cu atenție dispozițiile tratatului și este de părere că propunerea nu este în conformitate cu principiul subsidiarității. Motivele sunt prezentate în continuare.
- (a) Deși Comisia comună este de acord cu faptul că lupta eficientă împotriva fraudei de toate tipurile, inclusiv a fraudei legate de interesele financiare ale UE, are o importanță majoră, consideră, cu toate acestea, că dreptul penal este în primul rând o competență națională. Prin urmare, cercetarea și urmărirea tuturor cazurilor de fraudă, inclusiv a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, reprezintă în primul rând o responsabilitate a autorităților naționale.
 - (b) Comisia comună consideră că posibilitatea ca o acțiune care nu implică o agenție supranațională să poată asigura o protecție eficientă împotriva fraudelor financiare din UE nu a fost explorată îndeajuns de Comisia Europeană. Comisia comună consideră că opțiunea de consolidare a mecanismelor existente sau alternative care ar putea fi puse în aplicare la nivel național și la nivelul UE nu a fost studiată în mod adecvat de Comisia Europeană și că aceasta din urmă a presupus faptul că stabilirea unei agenții supranaționale de cercetare și urmărire penală reprezintă singura modalitate de abordare a fraudelor legate de bugetul UE.
 - (c) Comisia comună consideră că ar trebui să se pună mai mult accent pe valoarea adusă de sporirea eficienței unei cooperări îmbunătățite între Eurojust, OLAF și statele membre. Deși în evaluarea impactului realizată de Comisia Europeană, aceasta susține că statele membre nu întreprind acțiuni suficiente pentru a combate fraudele îndreptate împotriva UE, argumentele sale nu au o bază solidă, iar Comisia nu reușește să demonstreze că statele membre nu tratează fraudele împotriva intereselor financiare ale UE cu același nivel de seriozitate cu care tratează alte tipuri de fraude.

Recomandarea Comisiei comune

Comisia comună a aprobat acest raport în conformitate cu articolul 105 din Regulamentul de procedură al Camerei Reprezentanților (Dáil) și cu articolul 101 din Regulamentul de procedură al Senatului (Seanad) la 16 octombrie 2013.

În temeiul articolului 105 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul de procedură al Camerei Reprezentanților (Dáil) și al articolului 101 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul de procedură al Senatului (Seanad), Comisia comună recomandă ca avizul motivat conținut de alineatul 5 de mai sus să fie aprobat de Camera Reprezentanților (Dáil Éireann) și de Senat (Seanad Éireann).